

## SINGELBEPLANTING IN DE VEREENIGDE STATEN (EEN TIENJARENPLAN)

door  
W. BURDET.

---

In de Januari-aflevering 1935 van ons tijdschrift, heb ik het „Shelterbelt“-project der V.S. mogen toelichten.

Het is moeilijk om uit de verschillende rapporten die wij hier ontvangen, een juist idee van den omvang, en nog moeilijker om een inzicht van de gemaakte onkosten te verkrijgen. Ook in Amerika wordt veel met zoogenaamde C.C.C.-Camps gewerkt; dat zijn de *werkkampen* van de Civilian Conservation Corps, zoodat het arbeidsloon daar niet, of slechts voor een zeer gering gedeelte, in rekening wordt gebracht.

Teleurstellingen zullen zeker ook niet zijn uitgebleven, maar het is toch bemoedigend om te hooren, dat de farmers nog maar steeds weer bij hun regeering er op aandringen, om de beplantingen volgens het Shelterbelt-project uit te breiden en in sneller tempo te doen plaats vinden.

Laat ons eens zien wat er tot dusverre tot stand is gekomen.

De oudste beplantingen in dit project zijn nu drie jaar oud en men meldt dat daaronder reeds boomen van meer dan 25 voet lengte ( $\pm 8$  m) en 12 à 15 cm diameter, voorkomen.

Het is de vraag of er boomen in ons land zijn die in drie jaren tijds deze groei kunnen evenaren. Dat zouden dan misschien sommige populieren op de beste gronden in Brabant kunnen zijn. Jammer genoeg wordt in de rapporten uit Amerika er niet bij gezegd welke boomsoorten deze groei-prestatie hebben geleverd, en op wat voor gronden zij staan. Wat dit laatste betreft, weten we echter dat sommige landbouwgronden van het Middlewest tot de allerbeste behooren die wij daar kennen.

Wat nu de omvang van deze beplantingen aangaat, lezen wij dat in het jaar 1935, 125 mijlen (ruim  $231\frac{1}{2}$  km) met boshsingels (ter breedte van 35 m) beplant werden. In 1936 was dit 1152 mijlen (ruim  $2134\frac{1}{2}$  km) en in 1937: 1329 mijlen (ruim  $2462\frac{1}{2}$  km). Gezamenlijk werden dus in drie jaren tijds 4829 km singels aangelegd, terwijl in 1935 nog bovendien 6500 acres (2600 ha) „solid plantings“ dus tot normaal bosch werden aangelegd.

Volgens het project worden de singels op rijen beplant, die plm. 3 m uit elkaar liggen en waarin de plantwijdte plm. 1 m bedraagt. Op deze wijze komen er ongeveer 3630 planten per ha en nu is gebleken dat in de voorgaande drie jaren op de 44.000.000 boschplantsoen dat in die jaren geplant werd, het sterftcijfer door elkaar 30 % bedroeg. In aanmerking genomen dat het uiterst droge jaar 1936 wel het leeuwenaandeel van dit sterftcijfer op zijn geweten zal hebben, valt dit percentage erg mee.

Men ziet dat tot nog toe elk jaar de beplantingen in omvang hebben toegenomen. In 1936 werden zelfs bijna 10 maal zooveel kilometers singels aangelegd dan in het daaraan voorafgaande jaar.

Nu heeft men echter in het voorjaar 1938 de beplantingen nog weer 60 % hooger gesteld dan in de drie voorafgaande jaren tezamen. In zes verschillende Staten werden de volgende lengten aan singels beplant.

North Dakota .....	350 mijlen
South Dakota .....	400 "
Nebraska .....	900 "
Kansas .....	800 "
Oklahoma .....	1050 "
Texas .....	800 "

Gezamenlijk ..... 4300 mijlen (7968 km).

Zoals de lezer zich misschien zal herinneren, omvat het geheele project een beplanting van 100.000 mijlen bosch-singels in 10 jaar tijds, voor een bedrag dat op 75 miljoen dollar werd geraamd.

Tot dusverre zijn nu in vier jaren tijds 6906 mijlen beplant, of nog geen 14e gedeelte van het totale project.

Nög ongunstiger wordt de verhouding, wanneer we in rekening brengen het aantal boomen (44.000.000) dat gedurende de eerste drie jaren werd geplant, want dat is slechts  $\frac{1}{80}$  gedeelte van het totaal (3500.000.000).

In de nog resterende zes jaren zullen dus de jaarlijksche beplantingen nog weer sterk moeten worden vergroot, wil men met dit „tienjarenplan” op tijd gereed zijn.

Betreffende de tot dusverre werkelijk gemaakte onkosten, heb ik nog geen betrouwbare gegevens kunnen krijgen.